

Vig Ádám

Az Üzlet

Egy rövid történetet olvasol, ami ismerős neked, ha nem is minden részletében. Egészen parányi szegletében játszódik a téridőnek az események eme láncolata, mégis ráismersz, tudod, hogy miről van szó, látod benne magad. Hogy honnan tudom mindezt? Az nem tartozik rád. Nem is érdekes.

Budapesten kötik az üzletet, állítják az alkut, fektetik a feltételeket, bár írásba semmi sem kerül. A Dealer lakásában, itt történik minden. Ma este is, egyébként is. Ha bejáratos vagy a Dealerhez, úgy tűnhet, hogy az ő lakásában dőlnek el a dolgok. Gyakran valóban így is van. Nem csak kicsinyes üzletekre gondolok, már ha a kokain kicsinyes üzletnek számít. A Dealer ugyanis csak kokainnal foglalkozik. Nem. Emberek sorsa kerül terítékre, Budapest, sőt, az ország jövőjéről határoznak az Andrássy úton. Természetesen nem közvetlenül. Nem olyasmire gondolok, hogy a kormány ülést tart a Dealer bőrkanapéján az óriási nappaliban, esetleg a köztársasági elnök kikéri a házigazda véleményét, hogy aláírja-e ezt vagy azt a törvényt. Nem. Szó sincs ilyesmiről. Manapság pláne szó sem lehet. Viszont járnak ide szépszerével meglehetősen

befolyásos emberek, kik valamely okból szeretik a Dealernél megbeszélni a lényeges ügyeket, belevonva a társalgásba természetesen magát a házigazdát is.

A Dealer mindenkit ismer. Igazi nagykutyákat is. Politikusokat, üzletembereket, és ügyvédeket, bírókat, közjogi méltóságokat, meg színészeket, rendezőket, írókat, sportolókat, akiről mindenki tudja, hogy kicsodák s mely fákon teremnek. Nem kell azonban mindjárt arra gondolni, hogy mindegyikükkel üzleti a kapcsolata. Nem. Sokukkal felületes csupán az ismeretsége. Találkoznak, kezet fognak, esetleg kezet csókolnak neki pártállástól, meggyőződéstől függően. Váltak pár szót, aztán elfelejtik őt. Igen, a köztársasági elnök is, akivel egy alapítványi bálon találkozik, és tulajdonképpen a feleségének mutatják be. A botrányba keveredett neves úszóedző, olimpiai bajnok, kivel szorosabbra is fűződik a viszonya. A Magyar Tudományos Akadémia elnöke, ki képtelen megjegyezni neveket, embereket, a Dealert. A sakkozók zsenivel is kávézik. Mert szeret kimozdulni, eljárni otthonról, megjelenni, lehetőleg elegáns alkalmakon, elit helyeken, zártkörű rendezvényeken, operabálon, kiállítás megnyitón, premier előadáson. Szinte csak premierekre jár. Felismerik a felsőbb körök tagjai, ha valójában nem is

tudják, hogy ki is ő. Egy közülük, gondolják, valami híres vagy fontos, gazdag ember. Ki színésznek hiszi, ki írónak, ki politikusnak.

Akik ténylegesen tudják is, hogy kicsoda ő, ismerik személyesen, tudják a nevét, és azt, hogy mivel foglalkozik, azoknak egy része háttérember. Fontos, befolyásos ember a háttérben. Sokukkal van kapcsolata közülük a Dealernek. A közvéleménynek sejtelve sincsen róla, hogy kik ezek a személyek. Természetesen mindenki tudja, hogy léteznek, és a biztonság kedvéért van hivatalos titulusuk is. Tanácsadó. Legtöbbször ezzel a szóval csúfolják őket. Volt iskolatársak, sógorok, ágyasok, és még ki tudja ki fia-borjai. Arcuk, kilétük a hétköznapi emberek számára rejtve marad, pedig gyakran az ő szavaik hangzanak el a parlament üléstermében, az ő ötleteik valósulnak meg a színpadokon, manipulációik hatására emel, csökkent alapkamatot a Nemzeti Bank. Ritkán fény derül kilétükre, de az senkinek sem érdeke. Kellemetlen mindenki számára, még a közvélemény számára is.

Valamelyest talán sikerült röviden felvázolnom, hogy milyen körökben érdekelt a Dealer. Pontosabban mely körök érdekeltek a Dealer tevékenységében. Ő maga nem érdekelt semmiben tulajdonképpen, számára természetes, hogy híres, befolyásos emberekkel

érintkezik. Egész életében így van ez valamiért, kokain ide vagy oda. Persze vannak egészen hétköznapi kapcsolatai is, például a szomszédokkal, a takarítónőjével, az eladókkal a boltban, ahol vásárol, és néhány kuncaftjával, akik tőle vásárolnak. Jellemzően azonban fontos, híres, gazdag és befolyásos emberek adják egymásnak a kilincset a Dealernél. Adnák, ha lenne kilincs az ajtón. Ha lenne egyáltalán hagyományos értelemben vett bejárati ajtó a Dealer lakásán.

Említettem már, hogy Andrásy út. A pontos házszámot nem árulom el, legyen elég annyi, hogy a Kodály köröndtől nagyjából száz méter a Hősök tere irányába. Ott, az egyik nagy ház az egyik oldalon. A legfelső emelet, tulajdonképpen a tetőtér. Az egész.

A ház maga biztosan több, mint száz éves, kevesebb azonban, mint kétszáz. Olyan öregcske budapesti ház, de jól tartja magát. Nem mondaná rá az ember, hogy lerobbant, semmiképpen sem romos, vagy omladozó, még a vakolat sem. Nem is lehetne, mivel azzal büszkélkedhet, hogy a világörökség része. Inkább csak koszos, poros. Hátsó udvar tartozik hozzá, mely kellemes, árnyékos, hűvös még a legmelegebb nyári időszakban is. Kissé elhanyagolt, gondozatlan a kert. Fűnek még jóindulattal sem nevezhető gyér